

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovej a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci proti obžalovanému **T. L., pre prečin zvýhodňovania veriteľa** podľa § 240 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, **pre prečin marenia exekučného konania** podľa § 243a ods. 1 písm. e/, ods. 2 Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 2T 150/2014, na neverejnom zasadnutí konanom 21. októbra 2015, o návrhu obžalovaného T. L. na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku trestná vec obžalovaného T. L., vedená na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 2T 150/2014, **sa tomuto súdu n e o d n í m a .**

O d ô v o d n e n i e

Na Okresnom súde Humenné sa pod sp. zn. 2T 150/2014, vedie proti obžalovanému T. L. trestné stíhanie pre prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pre prečin marenia exekučného konania podľa § 243a ods. 1 písm. e/, ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ v období od 10. októbra 2011 do 17. októbra 2011 v S. a v H. ako jeden z konateľov spoločnosti D.D., IČO: X., v mene ktorej mohol konať samostatne, zmaril uspokojenie záložného veriteľa Ing. S. G., PhD. tým, že uspokojil dvoch veriteľov spoločnosti a to T. L. – fyzickú osobu sumou 50 547,57 Eur a P. sumou 26 499,99 Eur, uspokojenie týchto veriteľov vykonal nepeňažnou formou hnutelným majetkom spoločnosti – šperkami, na ktoré bolo zriadené záložné právo v Notárskom centrálnom registri záložných práv v prospech veriteľa Ing. G., PhD. a aj napriek tomu, že dňa 13. októbra 2011 bolo súdnym exekútorom doručené upovedomenie o začatí exekúcie spoločnosti D., túto zmaril tým, že časť majetku spoločnosti nevydal súdnemu exekútorovi, čím spôsobil škodu najmenej 77 047,56 Eur,

2/ od 10. októbra 2011 do 17. októbra 2011 v S. a v H. ako jeden z konateľov spoločnosti D., IČO: X., v mene ktorej mohol konať samostatne, uspokojil dvoch veriteľov spoločnosti a to T. L. – fyzickú osobu sumou 50 547,57 Eur a P. sumou 26 499,99 Eur, uspokojenie týchto veriteľov vykonal nepeňažnou formou hnutelným majetkom spoločnosti – šperkami aj napriek tomu, že vedel o iných neuspokojených záväzkoch spoločnosti, čím takto zmaril čiastočne uspokojenie veriteľov o sumu vo výške najmenej 77 047,56 Eur.

Obžalovaný T. L. na hlavnom pojednávaní dňa 10. septembra 2015 podal návrh na odňatie tejto trestnej veci Okresnému súdu Humenné a jej prikázanie súdu v Bratislave (bližšie nekonkretizovanému). Tento návrh odôvodnil tým, že nepovažuje Okresný súd Humenné za miestne príslušný podľa práv daných obžalovanému podľa článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky z dôvodu, že obžalovaný má trvalý pobyt v B.. Uviedol, že mal v októbri 2011 jedinú prevádzku v Bratislave, hoci sídlo spoločnosti bolo v S.. Zároveň podotkol, že skutky kladené mu za vinu sa mali údajne páchať v H., v S. a v B. a z tohto dôvodu využíva svoje ústavné právo a navrhuje, aby bola jeho trestná vec delegovaná príslušnému súdu v Bratislave.

Dňa 8. októbra 2015 bola predmetná vec predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o návrhu obžalovaného T. L. na odňatie a prikázanie veci inému, konkrétne neurčenému súdu v Bratislave.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd príslušný podľa § 23 ods. 1 veta za bodkočiarkou Trestného poriadku na rozhodnutie o delegácii veci (najbližšie spoločne nadriadený súd pre Okresný súd Humenné a okresné súdy v Bratislave), preskúmal predložený spisový materiál a zistil, že nie je daný zákonný dôvod na odňatie tejto trestnej veci príslušnému súdu a jej prikázanie inému súdu a návrh obžalovaného považoval za nedôvodný.

V danom prípade je trestná vec obžalovaného T. L. vedená na Okresnom súde Humenné a obžalovaný navrhuje, aby príslušným súdom bol súd v Bratislave; Najvyšší súd Slovenskej republiky preto skúmal, či sú splnené podmienky pre postup podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Takýto postup je však výnimkou z pravidla, čo zákon podmieňuje tým, že pre tzv. „delegáciu“ musia byť dané dôležité dôvody. Platná právna úprava nedefinuje pojem „dôležité dôvody“.

Dôležitými dôvodmi treba predovšetkým rozumieť také dôvody, ktoré zaisťujú nestranné a zákonné prejednanie veci, náležité zistenie skutkového stavu bez dôvodných pochybností, ako aj uplatnenie všetkých do úvahy prichádzajúcich zásad trestného konania, pričom všetky okolnosti majú zabezpečiť najmä dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu. Pri úvahe, či v konkrétnej prejednávanej trestnej veci sú dané dôležité dôvody pre delegáciu, nie je možné vychádzať len z jedného určitého hľadiska či okolnosti, ale je treba zvažovať všetky do úvahy prichádzajúce okolnosti prípadu vo vzájomnej súvislosti. Význam, resp. dôležitosť dôvodu pre aplikáciu citovaného výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 Ústavy Slovenskej republiky, že „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. „Delegácia“ sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia zákonných podmienok podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však doposiaľ nezistil žiaden dôležitý dôvod, ktorý by odôvodňoval odňatie veci príslušnému súdu, ktorým je Okresný súd Humenné a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa, t.j. len okresnému súdu v Bratislave vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný len uviedol delegáciu trestnej veci „súdu v Bratislave“. Samotný obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 10. septembra 2015 svoj návrh odôvodnil len tou skutočnosťou, že má trvalý pobyt v B., v októbri 2011 mal v B. aj jedinú prevádzkareň a trestná činnosť sa mala uskutočňovať aj v B.. Táto skutočnosť však sama o sebe bez ďalšieho nezakladá dôvod pre delegáciu veci podľa § 23 Trestného poriadku pre absenciu tzv. dôležitých dôvodov. Obžalovaný túto skutočnosť namietal aj v podanom odpore proti trestnému rozkazu (č. l. 1070 spisu), túto však bližšie nešpecifikoval. Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu spisu nezistil žiadne dôležité dôvody pre postup podľa § 23 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ešte v tejto súvislosti nad rámec uvádza, že vecná príslušnosť Okresného súdu Humenné, o ktorej niet pochýb, vyplýva z ustanovenia § 15 Trestného poriadku, podľa ktorého konanie v prvom stupni vykonáva okresný súd, ak tento zákon neustanovuje inak. Miestna príslušnosť sa riadi citovaným ustanovením § 17 ods. 1 Trestného poriadku, pričom podľa tohto ustanovenia konanie vykonáva súd, v obvode ktorého bol trestný čin spáchaný. Z obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné pritom vyplýva, že obžalovaný T. L. sa mal žalovaných skutkov dopustiť v S. a v H. (nie v B. tak ako tvrdí obžalovaný), ktoré spadajú do obvodu Okresného súdu Humenné. V posudzovanej veci teda v zmysle vyššie citovaného ustanovenia ku konaniu obžalovaného, ku škode vo výške najmenej v sume 77 047,56 Eur ako aj k uspokojeniu veriteľa a zároveň aj konateľa obchodnej spoločnosti D. v jednej osobe, ktorým bol sám obžalovaný, došlo v obvode Okresného súdu Humenné; námietka obžalovaného o jeho trvalom pobyte v B. je preto s poukazom na ust. § 17 Trestného poriadku v tomto smere irelevantná.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre odňatie veci Okresnému súdu Humenné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. októbra 2015

JUDr. Jana S e r b o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ing. Alžbeta Kóňová